

1537

Molta son

(ALDC, VIII, 1866. Té molta son)

Aquest sintagma, amb anteposició de l'adjectiu al substantiu, pot usar-se en simple juxtaposició (*molta son*) o unit al substantiu per la preposició *de* (*molta de son*). El juxtaposat (*molta son*) coneix variants en els dos components (*molto suenyo* 87, 93, 94, 100/*molt suenyo* 102, 106, 108), de matriu arag.; el primer element pot ser substituït per un altre quantificador (*força son*, *un munt de son* 2, 4-6, 8, 11, *massa son* 85) o conèixer la inversió (alg. *son assai* 85 ← it.) o la desaparició (*son* 163); el segon element pot canviar la [ɔ] per [o] o [ɔ] (*s[ɔ]n* 29, 31, 120, 125, 126, 164; *s[ɔ]n*, en el ross. i les loc. 22, 139), la [n] per [ɲ] (*sony* 160) o rebre un reforç dental (*son[t]* 150, 165).

El sintagma *molta de son* presenta esporàdicament la variant adverbial, *molt de son* 25, 47, 182, potser per reducció vocàlica causada per la fonosintaxi.

En cat. medieval eren freqüents les dues construccions, però després s'ha anat imposant la juxtaposada relegant la preposicional al mall., àrea que esdevé més àmplia en el cas de *molts de diners* (veg. mapa 1538).

Són formes en relació: *mort de son* 151; *m'ha pegat es xibec* 82 (< *xubec* < *subec*, de l'ant. *subet*, de l'àr. SUBĀT, de l'arrel SĀBAT 'descansar'); *té sorneguera* 172, pròpiament 'lentitud en l'acció o la parla', der. de *sorna*, var. de *soneguera* 'son intensa'; *poquiua* 'poqueta' 181.

Pertany a la normativa tant la construcció juxtaposada com la preposicional, des del *DG₁*, 1932.

Petit Atlas Lingüístic del Domini Català © PALDC

